

สรุปสาระสำคัญจากการประชุม OUTLOOK 2018
จัดโดย หน่วยงาน Australian Bureau of Agricultural and Resources Economics
and Sciences (ABARES) กระทรวงเกษตรและทรัพยากรน้ำ
ระหว่างวันที่ ๖ - ๗ มีนาคม ๒๕๖๑
ณ กรุงแคนเบอร์รา ออสเตรเลีย

OUTLOOK 2018 ~ เสริมสร้างมูลค่าในโลกที่เชื่อมโยงอย่างไม่หยุดยั้ง
OUTLOOK 2018 ~ Creating value in an increasingly connected world

ภาคการเกษตรของออสเตรเลียมีความเข้มแข็งเป็นอย่างมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับและอย่างต่อเนื่องมากกว่าทศวรรษ และคาดว่าจะเพิ่มมากขึ้นต่อไป โดยคาดว่าจะเพิ่มขึ้นจนถึงระดับ ๕ หมื่นล้านเหรียญออสเตรเลีย (ประมาณ ๑.๒๕ ล้านล้านบาท) ในปี ๒๕๖๕-๒๕๖๖ โดยมีมูลค่าเพิ่มขึ้นแล้ว ๕ พันล้านเหรียญออสเตรเลีย (ประมาณ ๑.๒๕ แสนล้านบาท) ในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมถึงร้อยละ ๙๐ อย่างไรก็ตาม ยังมีปัญหาและอุปสรรคซึ่งถือเป็นความท้าทายต่อความสำเร็จด้านการเกษตรของออสเตรเลียในอนาคต ๕ ด้านที่สำคัญดังนี้

๑. **ความสามารถในการแข่งขัน** แม้ออสเตรเลียจะมีความก้าวหน้าด้านการผลิต แต่ขณะนี้ต้องแข่งขันกับประเทศผู้ผลิตขนาดใหญ่ซึ่งมีการพัฒนามากขึ้นเป็นลำดับ เช่น บราซิล และจีน ออสเตรเลียจำเป็นต้องสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ลงทุนลงแรงน้อยลงแต่ต้องได้ผลลัพธ์สูง และต้องเป็นสินค้าที่มีมูลค่า ใน ๒ ทศวรรษที่ผ่านมา มูลค่าการค้าเพิ่มขึ้นเนื่องจากราคามากกว่าจากปริมาณสินค้า

๒. **การฟื้นตัวอย่างไม่หยุดยั้งของเอเชีย** ภายใน ๓๒ ปีข้างหน้า (ค.ศ. ๒๐๕๐) จำนวนประชากรที่อาศัยอยู่ในประเทศรายได้สูง (High Income Nations) จะเพิ่มขึ้นถึง ๓ เท่าตัวหรือ ๓,๐๐๐ ล้านคน ซึ่งเป็นผลมาจากแรงขับเคลื่อนของทวีปเอเชียเป็นหลัก

๓. **ความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป** จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจความต้องการของผู้บริโภคในอนาคต เพื่อให้สามารถกำหนดเป้าหมายของการส่งออกได้อย่างถูกต้องและปกป้องชื่อเสียงของออสเตรเลีย ออสเตรเลียควรเป็นผู้กำหนดทิศทางและเข้าร่วม แทนที่จะให้ประเทศอื่นๆ เป็นผู้ชักนำตลาด

๔. **ทรัพยากรที่ลดลง** จำเป็นต้องมีการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การจัดการน้ำและที่ดิน เนื่องจากจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับจากการที่ประชากรโลกจะมีรายได้มากขึ้นพร้อมๆ กับจำนวนประชากรที่มากขึ้น หน่วยงาน ABARES ซึ่งรับผิดชอบงานด้านเศรษฐกิจการเกษตรของออสเตรเลีย ดำเนินการศึกษาวิจัยและพบว่า ออสเตรเลียสามารถจัดการทรัพยากรน้ำได้ดีมากขึ้นทั้งในช่วงน้ำมากและแห้งแล้ง และสามารถส่งน้ำให้กับภาคการเกษตรที่มีมูลค่าสูงกว่าอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะต้องดำเนินการในลักษณะนี้ต่อไป

๕. **สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป** ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการเกษตรของออสเตรเลีย โดยนับวันสภาพอากาศจะแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นทั้งภัยคุกคามและโอกาส การพัฒนานโยบายในระดับชาติและระดับสากลเพื่อรองรับโดยเฉพาะในด้านการดูดซับคาร์บอนจากบรรยากาศ (Carbon sinks) จะสามารถสร้างโอกาสใหม่ๆ แต่นโยบายเหล่านี้อาจจะสะดุดลงได้

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/steve-hatfield-dodds.pdf>

วิธีการค้าสินค้าเกษตรของออสเตรเลียอย่างเป็นทางการเป็นส่วนกับเอเชีย โอกาสที่ไม่สิ้นสุด

Advancing Australian agriculture in partnership with Asia – the good times can be even better

ออสเตรเลียให้ความสำคัญกับภูมิภาคเอเชียในฐานะคู่ค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญ โดย ๘ ใน ๑๐ ประเทศที่ออสเตรเลียส่งออกสินค้าเกษตรไปจำหน่ายมากที่สุดอยู่ในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจีน ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย และเกาหลีใต้ตามลำดับ และร้อยละ ๖๒ ของสินค้าเกษตรส่งออกของออสเตรเลียคือการส่งออกไปยังเอเชีย ประชากรของโลกจะเพิ่มเป็น ๙ พันล้านคนภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ โดยที่อินเดีย จีน และอาเซียนจะเป็นผู้ขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ การผลิตอาหารของโลกโดยเฉพาะในทวีปเอเชียจะเพิ่มขึ้น รัฐบาลจีนริเริ่มและผลักดันนโยบาย Belt & Road เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารและแหล่งทรัพยากรในเอเชียกลางและยุโรปตะวันออก ออสเตรเลียเห็นว่าเอเชียจะต้องการนำเข้าอาหารเพิ่มมากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม จีนมีการวางแผนเพิ่มแหล่งโปรตีนจากพืชเพื่อการบริโภคของประชากรเพื่อทดแทนโปรตีนจากสัตว์ แม้ออสเตรเลียจะได้เปรียบในหลายประการเนื่องจากตั้งอยู่ใกล้กับเอเชีย แต่คู่แข่งด้านสินค้าเกษตรที่สำคัญต่างก็มีศักยภาพเพิ่มขึ้น เช่น บราซิลสามารถเปิดตลาดเนื้อวัวเข้าสู่จีนได้เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. ๒๐๑๕ ทำให้ปริมาณการนำเข้าเนื้อวัวของจีนจากบราซิลสูงกว่าการนำเข้าจากออสเตรเลีย เนื้อวัวจากสหรัฐอเมริกาสามารถกลับเข้าสู่ตลาดจีนได้แล้ว รัสเซียและยูเครนสามารถผลิตข้าวสาลีได้มากและราคาต่ำส่งผลให้สามารถเข้าสู่ตลาดอาเซียนได้ นอกจากนี้อาร์เจนตินายังเข้ามาแย่งส่วนแบ่งตลาดของออสเตรเลียได้อย่างรวดเร็ว แม้กระนั้นก็ตาม ออสเตรเลียยังเชื่อว่าตนยังมีข้อได้เปรียบหลายประการในสายตาของผู้บริโภคชาวเอเชีย ดังนี้

๑. ภาพลักษณ์ของออสเตรเลียคือ ผู้ผลิตอาหารที่สด สะอาด คุณภาพสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ส่วนหนึ่งคือเป็นประเทศที่มีระบบควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) ที่เข้มงวด

๒. ระยะทางในการขนส่งใกล้ทำให้สามารถขนส่งสินค้าสดได้อย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะสินค้ามูลค่าสูง ซึ่งออสเตรเลียยังเห็นว่าควรจะรวดเร็วได้มากขึ้นอีก

๓. ฤดูกาลของสินค้าเกษตรของออสเตรเลียตรงกันข้ามกับประเทศในซีกโลกเหนือ เช่น สหรัฐอเมริกาและแคนาดา อย่างไรก็ตาม เป็นฤดูกาลเดียวกับคู่แข่งที่อยู่ในซีกโลกใต้ เช่น ประเทศในทวีปอเมริกาใต้

๔. ออสเตรเลียกำลังจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวขนาดใหญ่มาก โดยมีการต้อนรับท่องเที่ยว กลุ่มมีฐานะจากจีนเข้าประเทศปีละกว่า ๑.๕ ล้านคน รวมทั้งจากอินเดียและประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชีย นักท่องเที่ยวจะบริโภคอาหารและไวน์ของออสเตรเลีย ซึ่งจะติดใจและต้องการซื้อสินค้าเหล่านี้จากซูเปอร์มาเก็ตในประเทศตนหรือสั่งซื้อสินค้าออนไลน์

ออสเตรเลียให้ความสำคัญกับตลาดจีนสูงสุด เนื่องมาจากปริมาณประชากรและเศรษฐกิจของจีน ซึ่งส่งผลให้ประชาชนที่มีรายได้สูงและปานกลางเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ ความต้องการนำเข้าสินค้าอาหารจะเพิ่มขึ้น จีนต้องการสินค้าที่หลากหลาย ชาวจีนยึดติดกับยี่ห้อสินค้าและมีนิสัยชอบซื้อสินค้าผ่านทางออนไลน์ แม้ตลาดญี่ปุ่นและเกาหลีจะยังคงแข็งแกร่งและต้องการสินค้ามูลค่าสูง แต่เข้าสู่ยุคสังคมผู้สูงอายุและเศรษฐกิจเริ่มชะลอตัว ทำให้มีศักยภาพไม่เทียบเท่าตลาดจีนและอินโดนีเซีย ออสเตรเลียเชื่อว่าอินโดนีเซียเป็นตลาดที่มีศักยภาพสูงมาก โดยอินโดนีเซียนำเข้าสินค้าจากออสเตรเลียมากเป็นลำดับที่สองรองจากสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ คาดว่าจะมีประชากรสูงถึง ๓๒๒ ล้านคน อินโดนีเซียปลูกพืชไร่ที่ไม่ใช่อาหารหลักมาก เช่น ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน กาแฟ โกโก้ และเครื่องเทศ จึงจำเป็นต้องนำเข้าอาหารโดยเฉพาะเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมจากออสเตรเลีย แม้อินเดียจะมีจำนวนประชากรสูงถึง ๑,๒๘๖ ล้านคน และอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงมาก แต่อินเดียเป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรที่สำคัญของโลกด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาฮินดูซึ่งไม่บริโภคเนื้อวัว แต่ยังมีความต้องการนำเข้าผลิตภัณฑ์จากนมเพื่อเป็นแหล่งโปรตีน จึงยังเป็นโอกาสของออสเตรเลียสำหรับสินค้ากลุ่มนี้ สำหรับประเทศอื่นในเอเชีย โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอาเซียนรวมถึงไทย ตลาดจะมีการเติบโตแต่ไม่มากนัก ยกเว้นอินโดนีเซียและสิงคโปร์ที่จะยังคงเป็นตลาดหลักของออสเตรเลียและเป็นฐานกระจายสินค้าไปยังประเทศอื่นๆ ในเอเชียให้กับออสเตรเลีย

ข้อเสนอแนะเพื่อให้ออสเตรเลียสามารถแข่งขันในตลาดเอเชียได้ มีดังนี้

๑. พัฒนาและส่งเสริมสร้างภาพลักษณ์สินค้าในตลาดหลัก โดยต้องมีความเฉพาะเจาะจงเพื่อให้เหมาะสมกับแต่ละตลาดโดยเฉพาะตลาดเฉพาะ (Niche market) ต้องมีการสื่อสารอย่างชัดเจนและต่อเนื่องว่าสินค้าของออสเตรเลียมีคุณภาพสูงและดีต่อสุขภาพ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้กับประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และแคนาดา ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เนื้อวัว เนื้อแกะ และเนื้อแพะ เป็นสินค้าหลักและเป็นภาพลักษณ์ของออสเตรเลีย เช่นเดียวกับเมื่อพูดถึงผลิตภัณฑ์นมในตลาดสากลจะนึกถึง Fonterra ของนิวซีแลนด์

๒. ภาครัฐควรให้ความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาอุปสรรคการค้าที่มีใช้ภายในเวที WTO และเจรจาประเด็นปัญหานี้กับภาครัฐของประเทศคู่ค้าในเอเชีย ซึ่งนับวันจะเป็นประเด็นหลักของการค้ากับประเทศในกลุ่มนี้ ผู้ส่งออกขนาดกลางและเล็ก (SME) ประสบปัญหาโดยเฉพาะด้านภาษาและวัฒนธรรมทางธุรกิจในเอเชีย จึงต้องการความช่วยเหลือจากกระทรวงเกษตรของออสเตรเลีย

๓. ควรมีการวางแผนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานห่วงโซ่การผลิต (Supply chain) ในประเทศ ทั้งทางด้านเส้นทางการขนส่ง พลังงาน และน้ำ รวมถึงนวัตกรรมทางด้านดิจิทัล ควรพัฒนาทั้งโครงข่ายถนนและทางรถไฟ โดยใช้เครื่องมือหรือข้อมูลที่วิเคราะห์โดย Transport Network Strategic Investment Tool (TRANSIT) และ CSIRO (Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation) เพื่อให้ได้ข้อมูลโอกาสการลงทุนด้านระบบขนส่งของห่วงโซ่การผลิตในอนาคตที่จะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๔. พัฒนาการบันทึกข้อมูลห่วงโซ่การผลิตแบบดิจิทัล สามารถส่งผ่านข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกฎระเบียบทางการค้าและการส่งออกเพียงจุดเดียว (Single window) ทำให้สามารถเคลื่อนย้ายและส่งออกสินค้าได้อย่างรวดเร็ว

๕. ภาครัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยงานประสานความร่วมมือเพื่อเพิ่มผลผลิตและลดปัญหาอุปสรรคด้านกฎระเบียบลง

๖. ภาครัฐแสดงความเป็นผู้นำ ลดอัตรา และอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนจีนและนักลงทุนของออสเตรเลียเอง แม้จะมีความกังวลต่อการลงทุนของจีน แต่ควรคำนึงถึงผลประโยชน์โดยเฉพาะการเพิ่มมูลค่าการค้ากับจีน ทั้งนี้ ภาครัฐของออสเตรเลียอาจไม่สามารถสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการหรือเกษตรกรรายใหญ่ของออสเตรเลียเองได้ การลงทุนจากต่างประเทศจะสามารถช่วยส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจของออสเตรเลียและสร้างงานได้

๗. ออสเตรเลียควรพิจารณาการเข้าร่วมในโครงการ Belt & Road Initiative (BRI) ของจีนโดยเฉพาะในบริเวณภาคเหนือของออสเตรเลียหากจะเป็นประโยชน์ รวมถึงความตกลงระดับภูมิภาคกับอาเซียนหรือ ASEAN RCEP (Regional Comprehensive Economic Partnership) นอกจากผลประโยชน์ทางการค้าแล้ว โครงการและความตกลงเหล่านี้จะก่อให้เกิดโอกาสด้านการลงทุนการผลิตอาหารและการก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐานจากจีนและอาเซียนในบริเวณภาคเหนือของออสเตรเลีย รวมถึงโอกาสในการส่งออกสินค้าไปยังจีนและอาเซียน

๘. รัฐบาลออสเตรเลียควรหาแนวทางส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมด้านการเกษตรผ่านการสนับสนุนอุตสาหกรรมการลงทุนด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนให้เยาวชนออสเตรเลียศึกษาต่อด้านเทคโนโลยีทางการเกษตรในระดับที่สูงขึ้น โดยเน้นจัดการศึกษากลุ่มวิชา STEM (Science, technology, engineering and mathematics) ในโรงเรียน และเพิ่มหลักสูตร STEM ด้านการเกษตรในระดับมหาวิทยาลัย

๙. ศึกษาแบบแผนเงินกู้ในภาคการเกษตรที่เหมาะสมกับเกษตรกรขนาดกลางและขนาดเล็กของออสเตรเลีย โดยควรคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำและมีระยะเวลาในการจ่ายคืนยาวนานขึ้น เนื่องจากตลาดสินค้าเกษตรมีความอ่อนไหว และการทำการเกษตรยังต้องขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ อยากรเห็นเกษตรกรในวัยหนุ่มสาวซื้อที่ดินใกล้เคียงเพื่อขยายขนาดพื้นที่การผลิตและลงทุนในเครื่องจักรและเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่ทันสมัย ซึ่งสามารถแบ่งปันและขายเทคโนโลยีต่อได้

๑๐. ควรมีแรงจูงใจด้านภาษีสำหรับการลงทุนทางทรัพย์สิน ให้การปกป้องเกษตรกรระดับครอบครัว และจัดหาวิชาสำหรับแรงงานตามฤดูกาลผลิตหรือการเข้ามาเป็นช่วงของแรงงานต่างชาติ

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/doug-ferguson.pdf>

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างกฎระเบียบของประเทศผู้นำเข้าสินค้าออสเตรเลีย
The changing regulatory framework in Australia's export markets

จากผู้บริโภคถึงต้นน้ำ ผู้บริโภคกับภาครัฐจะกำหนดแนวทางการผลิตสินค้าเกษตรได้อย่างไร:
From Fork to Farm?: How consumers and regulators will decide what we grow.

ผู้แทนจากสหภาพยุโรปได้บรรยายและให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการผลิตเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภคและภาครัฐในฐานะผู้กำกับดูแลภาคการเกษตร สรุปได้ดังนี้

- ประชากรโลกเพิ่มมากขึ้น ผลผลิตสินค้าเกษตรจะต้องมีปริมาณเพิ่มสูงขึ้นเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการบริโภค

- การจะเพิ่มผลผลิตต้องคำนึงสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการเกษตรแบบยั่งยืน

- ประเทศผู้ผลิตจำเป็นต้องมีเป้าหมายและนโยบายระดับชาติ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

- นวัตกรรมต้องริเริ่มโดยภาคเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรม

- จะต้องลดปริมาณอาหารที่ต้องสูญเสียหรือ Food waste ลงให้ได้ ปัจจุบันมีอยู่ถึงร้อยละ ๓๐ อันเนื่องมาจากปัญหาผลผลิตไม่ได้น้ำหนักหรือสภาพตามที่ตลาดต้องการ

- การทำการเกษตรในอนาคตจะต้องเป็นไปตามความต้องการของตลาดและผู้บริโภคเป็นหลัก ผู้บริโภคในอนาคตจะต้องการอาหารที่ปลอดภัยและดีต่อสุขภาพ แนวโน้มการบริโภคเนื้อสัตว์และน้ำตาลลดลง ในขณะที่มีความต้องการบริโภคพืชผักผลไม้มากขึ้น

- ในอนาคตจะมีแรงกดดันด้านการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ต้องทำการเกษตรแบบยั่งยืนไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และสภาวะภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อมากขึ้น ผู้บริโภคต้องการอาหารที่ใช้ทรัพยากรในการผลิตน้อยที่สุดและมีวิธีการแปรรูปที่ใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุด ผู้บริโภคยุโรปยินยอมให้รัฐบาลนำเงินภาษีประชาชนมาใช้เพื่อสนับสนุนรายได้ของเกษตรกรในการจัดการสิ่งแวดล้อมและแก้ไขปัญหาสภาวะภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป

- ร้อยละ ๖๐ ของประชาชนในสหภาพยุโรปยินดีจ่ายเงินสูงขึ้นให้กับสินค้าที่มีการจัดการสวัสดิภาพสัตว์ที่ดีหรือมี Animal welfare ร้อยละ ๕๐ ของผู้บริโภคยุโรปจะตรวจสอบฉลากอาหารก่อนว่ามีการรับรองสวัสดิภาพสัตว์หรือไม่ โดยเฉพาะประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์จะให้ความสำคัญกับสวัสดิภาพสัตว์มากกว่าประเทศที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายแคทอลิก

- สินค้าที่มีระบบตรวจสอบย้อนกลับและสินค้าที่มีการบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์หรือสินค้า GI (Geography Identification) จะจำหน่ายได้ในราคาที่สูงกว่า โดยสินค้า GI จะมีราคาสูงกว่าสินค้าทั่วไป ๒-๓ เท่า

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/john-clarke.pdf>

วิวัฒนาการของกฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อมการเกษตรและอาหารของจีน:

China's evolving regulatory environment for agriculture and food

จีนกำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนผ่านรัฐบาล ซึ่งคาดว่าจะเป็นการเปลี่ยนนโยบายครั้งใหญ่ แนวโน้มการทำการเกษตรในจีนจากเดิมเป็นการทำการเกษตรแบบพอเพียง (Self-sufficiency) จะกลายเป็นการเกษตรเชิงอุตสาหกรรมมากขึ้น อีกทั้งจะเป็นการทำการเกษตรกรรมแบบทันสมัย (Modernizing agriculture) และเกษตรกรรมแบบมืออาชีพ (Professional agriculture) เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ปริมาณน้ำใช้ในการเกษตรจะลดลงทำให้ต้องจัดทำระบบการจัดการน้ำ ซึ่งจะส่งผลให้มีต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายในการผลิตมากขึ้น

เกษตรกรจะต้องพยายามลดต้นทุนในการผลิตเองทั้งข้าว ข้าวสาลี ถั่วเหลือง และฝ้าย รัฐบาลจีนจะลดการอุดหนุนภาคการเกษตร เกษตรกรรายย่อยจะลดน้อยลงไป

กระทรวงเกษตรของจีนบังคับใช้กฎหมายด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหารตั้งแต่ปี ค.ศ. ๒๐๐๖ เป็นต้นมา รัฐบาลใหม่จะดำเนินการจัดการปัญหาเกี่ยวกับความปลอดภัยอาหาร ขณะนี้อยู่ระหว่างการปรับปรุงกฎหมายให้กระชับและลดความซ้ำซ้อน โดยจะจัดทำความร่วมมือระหว่างหน่วยงานด้านอาหารและยาและหน่วยงานรัฐท้องถิ่น จะมีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้รัฐบาลท้องถิ่นดำเนินการตามแผนนโยบายที่รัฐบาลกลางกำหนด โดยอาศัยเทคโนโลยีมาช่วยในการติดตามผลความร่วมมือ

จีนยังมีความต้องการสินค้าที่เปลี่ยนไป โดยต้องการสินค้าที่มีคุณภาพและมีความต้องการนำเข้าสินค้าเพิ่มมากขึ้น ยุทธศาสตร์ Belt & Road จัดทำขึ้นเพื่อต้องการให้มีการนำเข้าสินค้าเพิ่มขึ้น โดยการแสวงหาความร่วมมือเพื่อเพิ่มความสามารถในการผลิต (Capacity cooperation) และสรรหาคู่ค้าเพื่อผลิตสินค้าส่งให้กับจีน แม้ว่าออสเตรเลียจะส่งออกสินค้าไปยังจีนในปริมาณมาก แต่ออสเตรเลียสามารถผลิตสินค้าได้เพียงร้อยละ ๑ ของความต้องการนำเข้าของจีน ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ จีนจะจัดงานแสดงสินค้าที่เซี่ยงไฮ้เป็นเวลา ๕ วัน เพื่อให้ผู้นำเข้าจีนจำนวนกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ราย ได้เลือกซื้อสินค้าจากผู้จำหน่ายทั่วโลก

ข้อจำกัดด้านนโยบายและความต้องการขับเคลื่อนภาคการเกษตรของอินโดนีเซียไปสู่ความรุ่งเรือง: *Policy constraints and needs for a prosperous Indonesian agricultural sector*

- อินโดนีเซียยังมีนโยบายการผลิตอาหารแบบพอเพียง การค้าสินค้าอาหารของอินโดนีเซียเน้นผลผลิตในประเทศเป็นหลัก โดยเฉพาะ ข้าว น้ำตาล เนื้อวัว ข้าวโพด ถั่วเหลือง ต้นหอม กระเทียม และพริก จะอนุญาตนำเข้าก็ต่อเมื่อไม่เพียงพอเท่านั้น บางครั้งใช้เวลานานในการตัดสินใจอนุญาตนำเข้าทำให้เลยฤดูกาลและมักต้องซื้อสินค้าในราคาแพง

- ภาครัฐขาดการประสานงานระหว่างกัน รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงจะเป็นผู้กำหนดกฎหมายของตนเอง ทำให้กระบวนการนำเข้ามีความซับซ้อน เช่น การขอใบอนุญาตนำเข้า ๑ รายการ ต้องติดต่อ ๕ หน่วยงานและใช้เวลาทั้งสิ้น ๓๒ วันทำการ

- กฎระเบียบการนำเข้าเนื้อวัวส่งผลกระทบต่อออสเตรเลียมากที่สุด เช่น ไม่อนุญาตนำเข้าเนื้อวัวเพื่อการจำหน่ายทั่วไปในท้องตลาด โดยอนุญาตนำเข้าเฉพาะเพื่ออุตสาหกรรม โรงแรม ร้านอาหาร หรือเพื่อบริการ (Food services) ในขณะที่ร้อยละ ๗๐.๕ คือการค้าในท้องตลาด นอกจากนี้ยังกำหนดนโยบายเมื่อนำเข้าโคขุนมีชีวิต ๕ ตัว จะต้องนำเข้าเป็นโคพ่อแม่พันธุ์ด้วย ๑ ตัว

- ออสเตรเลียเรียกร้องให้อินโดนีเซียลดภาษีนำเข้าเนื้อวัว น้ำตาล ผลไม้เขตร้อน เครื่องจักร และเครื่องไฟฟ้า ยกเลิกโควตาการนำเข้าเนื้อวัวและน้ำตาลทราย รวมทั้งขอให้เพิ่มความโปร่งใสและความชัดเจนในการออกใบอนุญาตนำเข้า

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/rainer-heufers.pdf>

รูปแบบทางเลือกอาหาร อุปสงค์ และช่องทางจำหน่ายในอนาคต
Future food choice, demand and distribution

ในช่วงการเสวนานี้ เป็นการกล่าวถึงการผลของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและสังคมต่อพฤติกรรมทางเลือกซื้อสินค้าของผู้บริโภค ความคาดหวัง และช่องทางจำหน่ายในอนาคต ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตและห่วงโซ่การผลิตในระยะกลาง (Medium term) สามารถสรุปได้ดังนี้

๑. โปรตีนในอนาคตจะได้มาจากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อหรือ Cultured meat ขณะนี้ผู้ผลิตสินค้ากลุ่มเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์นมหลายแห่งลงทุนศึกษาวิจัยอย่างแพร่หลาย เช่น บริษัท Tyson, Danone และ Cargill เน้นนวัตกรรมใหม่ๆ มากกว่าการขยายการผลิตสินค้าในรูปแบบเดิม สินค้าจะต้องเกี่ยวข้องและคำนึงถึงสุขภาพของผู้บริโภคเป็นหลัก

๒. สินค้าต้องมีการผลิตอย่างยั่งยืน ลดปริมาณอาหารที่ต้องสูญเสีย (Food waste) ให้น้อยที่สุดและสามารถกระจายถึงผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๓. เกษตรกรในยุคต่อไปจะต้องผลิตสินค้าสำหรับบริโภคในท้องถิ่น ผู้บริโภคจะมีความเชื่อว่าสินค้าที่ผลิตเองในท้องถิ่นจะดีต่อสุขภาพหรือมีคุณค่าทางโภชนาการมากกว่าสินค้าที่ผลิตจากแหล่งอื่นๆ สินค้าปลอดสารเคมีหรือสินค้าอินทรีย์จะเป็นที่ต้องการ มีการปลูกพืชในแนวตั้งหมายถึงในอาคารหรือตึกสูงมากขึ้น มีการทำฟาร์มที่ปราศจากสัตว์ (Animal free farming หรือการปลูกโดยใช้เนื้อเยื่อ) สินค้าต้องมีความหลากหลายให้เลือก แปรกใหม่ อาจได้มาจากการสังเคราะห์ สวยงามและมีการแปรรูปน้อยมาก จะผลิตสินค้าอาหารให้มีโภชนาการเฉพาะบุคคล (Personalised nutrition) โดยการวิเคราะห์สารพันธุกรรม

๔. เทคโนโลยีดิจิทัล Internet of Things (IoT) โดยเฉพาะการใช้โทรศัพท์ Smart phone จะเข้ามามีบทบาทเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง ผู้บริโภคสามารถเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาหารได้อย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น โดยการใช้ Blockchain (เป็นเทคโนโลยีด้านความปลอดภัยของข้อมูล เปิดเผยข้อมูลให้ทุกคนสามารถเห็นข้อมูลเดียวกันตรงกันแต่แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ยาก) และเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการเลือกอาหาร เช่น เทคโนโลยีการสร้างภาพเสมือนจริง (Visualisation) เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถเห็นแหล่งผลิตอาหารของสินค้า เพื่อช่วยในการตัดสินใจ การใช้โดรนในการเก็บข้อมูลเพื่อปฏิสัมพันธ์กับผู้บริโภค สามารถใช้เทคโนโลยีเหล่านี้เพื่อติดตามศึกษาสินค้าก่อนตัดสินใจซื้อ รูปแบบการใช้ชีวิตแบบใหม่จะเร่งรีบมากขึ้น ดังนั้น อาหารต้องสำเร็จรูป หาซื้อได้ง่าย และพกพาได้สะดวก

๕. ในขั้นตอนการผลิตจะมีการใช้ AI (Artificial Intelligence) หุ่นยนต์ รถบังคับในการผลิตสินค้าเกษตร เนื่องจากมีความน่าเชื่อถือและแม่นยำมากกว่าแรงงานมนุษย์

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/ian-proudfoot.pdf>

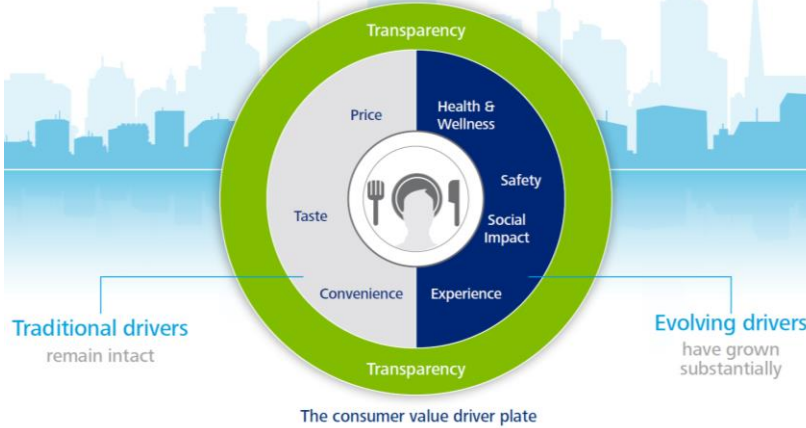
<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/rachel-ankeney.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/emma-weston.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/rowan-mcmonnies.pdf>

ประสิทธิภาพการเกษตร: ดิจิทัลเทคโนโลยีจะสามารถเปลี่ยนแปลงรูปแบบการตลาดของฟาร์มได้หรือไม่
Farm performance: can digital technology transform farm marketing?

ในการประชุมมีการยกตัวอย่างการผลิตไวน์ยี่ห้อ Tabilk ซึ่งใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีในการเก็บข้อมูลทุกขั้นตอนโดยอาศัย Blockchain โดยเก็บข้อมูลตั้งแต่การการผลิตจนถึงมือผู้บริโภค เพื่อนำมาประกอบในกระบวนการตัดสินใจในเรื่องการทำการตลาดและการสร้างแบรนด์ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเหล่านี้เป็นเพียงข้อมูลประกอบการตัดสินใจทางธุรกิจ จะต้องมีการการศึกษาวิจัยเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล

แผนภาพ “The consumer value driver plate” ด้านบน เป็นผลมาจากการสำรวจของบริษัทเอกชน โดยเป็นการนำเสนอปัจจัยเพิ่มเติมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค นอกเหนือไปจากแรงขับเคลื่อนดั้งเดิม อันได้แก่ ราคา รสนิยมน และความสะอาด โดยแรงขับเคลื่อนเพิ่มเติมที่มีผลต่อผู้บริโภคมากขึ้นเรื่อยๆ ได้แก่ ปัจจัยด้านสุขภาพ ความปลอดภัย ผลกระทบต่อสังคม ประสบการณ์ของผู้บริโภค และความโปร่งใสในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือการรับรองผลิตภัณฑ์ผ่านฉลากสินค้า

Internet of Things หรือ IoT เป็นการเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่เนื่องจากพื้นที่เกษตรกรรมบางแห่งในออสเตรเลียยังขาดระบบอินเทอร์เน็ตที่ดี จึงมีความพยายามแก้ไขปัญหาการเชื่อมโยงเหล่านี้โดยคิดค้นและพัฒนาอุปกรณ์เพื่อใช้ในพื้นที่ห่างไกล ใช้การสื่อสารผ่านดาวเทียมซึ่งมีความครอบคลุมมากกว่าแต่ค่าใช้จ่ายถูกกว่าอุปกรณ์ทั่วไป อายุการใช้งานของแบตเตอรี่นานกว่า และสามารถ

ปรับขนาดตามความต้องการได้ โดยปัจจุบันได้มีการนำมาใช้ในภาคเกษตรกรรม เพื่อประโยชน์ในด้านต่างๆ เช่น ติดตามปริมาณและอุณหภูมิน้ำในถังเก็บน้ำ ปริมาณการใช้ไฟ หรือติดตามสัตว์ในฟาร์มโดยติดอุปกรณ์ไว้ที่หูของสัตว์ (Ear tags) เป็นต้น

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/peter-gooday.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/hayley-purbrick.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/tanya-barden.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/tom-rayner.pdf>

เกษตรพืชสวน: ถึงเวลาเชื่อมโยงกับผู้บริโภค Horticulture: connecting with consumers

สินค้าพืชสวนที่ออสเตรเลียส่งออกมาก ได้แก่ ผลไม้และถั่ว เศรษฐกิจที่เข้มแข็งและดีขึ้นในหลายประเทศทำให้มีความต้องการบริโภคอาหารเพิ่มมากขึ้น ประเทศผู้นำเข้าสินค้าพืชสวนของออสเตรเลียที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ จีนเป็นตลาดขนาดใหญ่และมีโอกาสมาก ออสเตรเลียได้ประโยชน์จากข้อตกลงเขตเสรีทางการค้าหรือ FTA (Free Trade Agreement) กับประเทศเหล่านี้มาก โดยเฉพาะจากข้อตกลงที่เอื้อประโยชน์ด้านการส่งออก (Export protocol) สินค้าที่ได้ประโยชน์มาก เช่น องุ่น เชอร์รี่ และส้ม เนื่องจากออสเตรเลียเป็นประเทศปราศจากโรคพืชและแมลงศัตรูพืชหลายชนิด แม้กระนั้นก็ตาม ต้นทุนการผลิตของออสเตรเลียสูงมากจึงมีความจำเป็นต้องแข่งขันด้านคุณภาพ ความปลอดภัยอาหาร และซัพพลายการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อม

ค่าใช้จ่ายในการผลิตทั้งน้ำ ไฟฟ้า พลังงาน และค่าแรงของออสเตรเลียสูงกว่าประเทศคู่แข่งมาก อีกทั้งยังมีปัจจัยทางด้านดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยนที่ไม่สามารถควบคุมได้ จึงจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม และความสามารถตลอดห่วงโซ่การผลิตเข้ามาสนับสนุน โดยการขนส่งสินค้าจะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพมากที่สุด นอกจากนี้ ยังต้องจัดสรรน้ำไปให้การเกษตรที่มีมูลค่าสูงกว่า (เช่น อัลมอนต์) ต้องสามารถแข่งขันด้านความสามารถในการควบคุมความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) โดยสามารถดำเนินการตอบสนองหรือจัดการกับปัญหาให้ได้อย่างทันท่วงที กระบวนการรับรองสารเคมีสำหรับการเกษตรต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ตัวอย่างการเชื่อมโยงกับผู้บริโภคในปัจจุบัน คือการผลิตสินค้าที่ลูกค้าต้องการและจัดส่งให้กับลูกค้าโดยตรงผ่านการสั่งซื้อออนไลน์ ซึ่งแตกต่างจากการซื้อสินค้าจากซูเปอร์มาร์เก็ต เนื่องจากลูกค้าสามารถเชื่อมโยงกับสวนหรือฟาร์มได้โดยตรง แรกๆ ใช้การสื่อสารกับลูกค้าผ่านอีเมล ภายหลังจึงใช้การสื่อสารผ่าน Facebook สามารถแจ้งข่าวต่างๆ ให้กับลูกค้าและยังสามารถทำการสำรวจหรือ Survey ได้ด้วย นอกจากนี้ยังสามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าที่มีเชื้อชาติเป้าหมายได้ การใช้ Facebook ยังทำให้ทราบว่าลูกค้าส่วนใหญ่เป็น

เพศหญิงหรือชาย รับทราบว่าคุณค่าคิดอย่างไรและรู้สึกอย่างไร สามารถสร้างเรื่องราวประวัติของสินค้า เช่น ทำการเกษตรอย่างไรให้เป็นตามความต้องการของลูกค้าซึ่งลูกค้าจะรู้สึกชื่นชม การใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียนี้ ประหยัดค่าใช้จ่ายได้มาก สามารถสร้างแบรนด์ให้เป็นที่รู้จักในหมู่ลูกค้า สามารถให้ความมั่นใจกับลูกค้า สำหรับภาคอุตสาหกรรมก็สามารถใช้แนวทางนี้ได้ โดยสินค้าต้องมีทีมที่เข้าถึงลูกค้าในระดับค้าปลีกทั้งผ่านทางออนไลน์หรือเข้าพื้นที่ไปอยู่ที่ซูเปอร์มาร์เก็ต สรุปว่า ผู้บริโภคในอนาคตจะพึงพอใจที่สามารถเข้าถึงระดับการผลิตได้โดยตรง ข้อคิดเห็นของผู้บริโภคไม่ว่าจะดีหรือไม่ดีคือประโยชน์สูงสุด การซื้อสินค้าจากร้านค้าปลีกในรูปแบบเดิมจะเปลี่ยนไป ภาคการเกษตรจะต้องสามารถเชื่อมโยงกับโลกได้

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/caroline-gunning-trant.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/ryan-arnold.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/elliott-jones.pdf>

เสริมสร้างภาคการเกษตรโดยเพิ่มการลงทุนและใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ Growing agriculture with new capital and technology

โครงการการเกษตรแม่นยำสูงเพื่อตัดสินใจด้านการเกษตรหรือ Accelerating precision to decision agriculture ซึ่งเป็นที่รู้จักในนาม P2D ทำให้พบว่า เกษตรกรรมแบบดิจิทัลในออสเตรเลียยังไม่สมบูรณ์แบบในหลายด้าน เช่น ยุทธศาสตร์ วัฒนธรรม เทคโนโลยี และข้อมูล เป็นต้น ความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมต่างๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาเกษตรกรรมแบบดิจิทัลให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เกษตรกรรมแบบดิจิทัลจะช่วยลดค่าใช้จ่ายในฟาร์ม และเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานภายในฟาร์มให้มีความแม่นยำขึ้น โดยคาดว่าจะเพิ่มมูลค่าการผลิต (Gross value of production) กว่า ๒๐.๓ ล้านเหรียญออสเตรเลีย (ประมาณ ๕๐๐ ล้านบาท) จากการลดภาระค่าใช้จ่ายแรงงานคน โดยเพิ่มระบบอัตโนมัติภายในฟาร์ม สามารถควบคุมเรื่องแมลงศัตรูพืชและโรคได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังลดการสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นได้ ใช้การให้ปุ๋ยและอาหารเสริมในปริมาณที่พอเหมาะและเพียงพอกับพืช เป็นต้น

การกระตุ้นให้เกิดเกษตรกรรมแบบดิจิทัลในออสเตรเลีย จะต้องพัฒนานโยบายการจัดการข้อมูล ลงทุนพัฒนาระบบโทรคมนาคมในฟาร์มและพื้นที่ธุรกิจในชนบท จัดทำและดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวกับการจัดการข้อมูล จัดตั้งหน่วยงานดูแลด้านเกษตรกรรมแบบดิจิทัล เพื่อให้คำแนะนำแก่เกษตรกร รวมถึงการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ และสร้างความความตระหนักเกี่ยวกับประโยชน์ของเกษตรกรรมแบบดิจิทัล

ผู้บรรยายรายหนึ่งเป็นเจ้าของฟาร์มพื้นที่กว่า ๑,๘๐๐ เฮกตาร์ หรือ ๑๑,๒๕๐ ไร่ ปลูกพืชหลายชนิด ได้แก่ ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ คาโนลา พืชฝักตระกูลถั่ว และพืชตระกูลถั่วที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ นอกจากนี้ยังเลี้ยงแกะอีกกว่า ๑,๒๐๐ ตัว ฟาร์มนี้จัดเป็นตัวอย่างของฟาร์มที่ได้นำเทคโนโลยีเกษตรกรรมอย่างแม่นยำ (Precision agriculture) มาใช้จริงในฟาร์ม ตัวอย่างเทคโนโลยีที่นำมาใช้ ได้แก่

- **Electromagnetics soil maps** คือการใช้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า เพื่อสร้างแผนที่ระบุชนิดของดินในฟาร์ม ปริมาณส่วนประกอบน้ำในดิน ช่วยในการจัดการที่ดินภายในฟาร์มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- **Yield mapping** คือการวิเคราะห์ปริมาณผลผลิตและความชื้นในพื้นดินโดยการใช้ข้อมูล GPS ซึ่งทำให้เกษตรกรรู้ว่าพื้นที่ใดควรได้รับน้ำเพิ่มขึ้น หรือพื้นที่ใดที่ไม่ให้ผลผลิตหรือให้ผลผลิตน้อย เพื่อใช้ในการบริหารจัดการฟาร์มครั้งต่อไป

- **Variable rate fertilizer และ Variable rate lime** เป็นการวัดคุณลักษณะของดิน ปริมาณสารอาหาร และค่าความเป็นกรด-ด่างในดิน เพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงดินให้มีความแม่นยำและเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้น

- **Vegetation (Normalized Difference Vegetation Index-NDVI) images** เป็นภาพแสดงความหนาแน่นของพื้นที่สีเขียวในพื้นที่ เพื่อติดตามสุขภาพของพืชในฟาร์ม

ผลของการใช้ Variable rate lime เพื่อติดตามความเป็นกรดต่างในดินเพียงอย่างเดียว สามารถช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายในฟาร์มได้ถึง ๑๖,๗๓๐ เหรียญออสเตรเลีย (ประมาณสี่แสนบาท) และจากการใช้ NDVI images สามารถช่วยระบุ Frosted zone หรือบริเวณที่เย็นจัดจนเป็นน้ำแข็งในฟาร์ม ซึ่งช่วยในการเลือกพื้นที่ในการเก็บเกี่ยวได้ดีขึ้น

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/jane-trindall.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/jessica-koch.pdf>

เพิ่มมูลค่าสินค้าเนื้อสัตว์ในสภาวะตลาดแข่งขันสูง
Meat: adding value in competitive livestock markets

หน่วยงาน ABARES ของกระทรวงเกษตรและทรัพยากรน้ำออสเตรเลียคาดการณ์ว่า ราคาเนื้อสัตว์ในออสเตรเลียจะมีแนวโน้มลดลง ทั้งนี้เนื่องมาจากความต้องการนำเข้าเนื้อสัตว์ของสหรัฐอเมริกา มีแนวโน้มลดลง อีกทั้งสัดส่วนการตลาดของเนื้อสัตว์ออสเตรเลียในประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ ประกอบกับความต้องการเนื้อแกะในประเทศตะวันออกกลางมีแนวโน้มที่ลดลง อย่างไรก็ตาม ผู้บริโภคชาวจีนมีอัตราการบริโภคเนื้อวัวและเนื้อแกะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น ในส่วนของปริมาณการบริโภคเนื้อสัตว์ในออสเตรเลีย พบว่าชาวออสเตรเลียนิยมบริโภคไก่มากที่สุด และเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

Woolworths ซึ่งเป็นซูเปอร์มาร์เก็ตท้องถิ่นของออสเตรเลีย ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภคในออสเตรเลียพบว่า พฤติกรรมผู้บริโภคออสเตรเลียมีความไม่แน่นอนมากขึ้น การตัดสินใจเลือกอาหารในมือนั้นๆ จะขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวทุกคนร่วมกันตัดสินใจ ปริมาณผู้บริโภคอาหารแบบ Flexitarian จะเพิ่มจำนวนมากขึ้น รูปแบบการบริโภคแบบ Flexitarian คือการรับประทานโปรตีนแต่แตกต่างกัน

กันในแต่ละมือ เช่น บางมืออาจจะบริโภคโปรตีนจากเนื้อสัตว์ทั้งหมด หรือบางมือจะบริโภคโปรตีนจากพืชทั้งหมด นอกจากนี้แล้ว ผู้บริโภคสมัยใหม่ยังนิยมอาหารกึ่งสำเร็จรูป (Pre-cooked) มากขึ้นด้วย

การผลิตเนื้อสัตว์เกรดพรีเมียม โดยการวัดปริมาณเนื้อ (Meat yield) และคุณภาพความพึงพอใจจากการบริโภค (Eating quality) เพื่อเพิ่มมูลค่าเนื้อสัตว์ให้ได้มากกว่าราคาเฉลี่ยที่มีขายกันตามปกติ โดยทางเลือกใหม่จะเป็นการวัดคุณภาพและการตีราคาของเนื้อสัตว์แต่ละตัว ใช้เครื่อง DEXA ในการวัดปริมาณเนื้อ และวัดไขมันในกล้ามเนื้อ (Intra Muscular Fat) สำหรับการวัด Eating quality

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมา อุตสาหกรรมการผลิตเนื้อแกะในรัฐวิคตอเรียกำหนดให้แกะทุกตัวจะต้องติดอุปกรณ์ประจำตัว (Electronic Identification Devices- EIDs) นอกจากนี้ ผลการสำรวจพบว่า ผู้บริโภคต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มากขึ้น ปัจจุบัน Woolworths จึงได้มีการปรับปรุงฉลากสินค้าประเภทเนื้อสัตว์สด โดยฉลากแบบใหม่จะแสดงปริมาณเนื้อสัตว์และไขมันในสินค้า

ข้อมูลเพิ่มเติม:

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/jack-mullumby.pdf>

<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/Documents/presentations-2018/michael-craig.pdf>

อนาคตการจัดสรรน้ำในกลุ่มน้ำ Southern Murray-Darling Basin Future of water markets in the southern Murray-Darling Basin

บริษัท Marsden Jacob ได้พัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อแก้ปัญหาของผู้ใช้น้ำ อีกทั้งเป็นการเพิ่มความโปร่งใสและความน่าเชื่อถือของข้อมูลเกี่ยวกับตลาดการซื้อขายน้ำในออสเตรเลีย เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดการน้ำของเกษตรกร ข้อมูลภายในแอปพลิเคชันประกอบด้วย ราคาน้ำในแต่ละแหล่ง ภาวะเปียบที่เกี่ยวข้อง ปริมาณการใช้น้ำ และประกาศต่างๆ เป็นต้น

ข้อคิดเห็นของสำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงแคนเบอร์รา

ออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีการพัฒนาด้านการเกษตรอย่างรวดเร็ว โดยมุ่งเน้นการศึกษาวิจัย พัฒนาและใช้เทคโนโลยี รวมถึงการใช้นวัตกรรมใหม่ๆ มาเป็นเครื่องมือช่วยในการผลิต ออสเตรเลียไม่สามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตกับประเทศผู้ผลิตรายอื่นๆ ได้ เนื่องจากมีต้นทุนด้านปัจจัยการผลิตที่สูง อีกทั้งยังขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ ออสเตรเลียจึงให้ความสำคัญต่อการผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงหรือสินค้าพรีเมียม โดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุดและอย่างคุ้มค่า เน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งให้ครอบคลุมอย่างทั่วถึง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และมีค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งต่ำที่สุดเพื่อเพิ่มขีดความสามารถด้านการแข่งขัน ออสเตรเลียเป็นประเทศที่มีพื้นที่กว้างใหญ่ โดยมีขนาดใหญ่กว่าประเทศไทยถึง ๑๕ เท่า ทำให้มีเขตพื้นที่ชนบทห่างไกลอยู่มาก การพัฒนาด้านการสื่อสารและโทรคมนาคมจำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีการสื่อสารผ่านดาวเทียม ภาครัฐยินยอมลงทุนเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงภาคการผลิตและการตลาดในระดับประเทศ และทั่วโลกเข้าด้วยกันได้ ออสเตรเลียให้ความสำคัญกับการเจรจาข้อตกลงเขตเสรีทางการค้าเป็นอย่างมาก เพื่อให้ตนเองอยู่ในสถานะได้เปรียบคู่แข่งทางด้านภาษีเนื่องจากรับรู้จุดด้อยของตนเองว่าไม่สามารถแข่งขันด้านต้นทุนการผลิตได้ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการทำการเกษตรอย่างยั่งยืนซึ่งเป็นการวางแผนระดับชาติระยะยาว รวมทั้งจัดทำระบบการรักษาความปลอดภัยทางชีวภาพหรือ Biosecurity เพื่อคงความได้เปรียบด้านสถานะการปลอดโรคพืชและสัตว์รวมทั้งแมลงศัตรูพืชที่สำคัญ อีกทั้งเป็นการป้องกันมิให้ประเทศคู่ค้าสามารถหยิบยกประเด็นเหล่านี้มาใช้เป็นข้ออ้างเพื่อกีดกันทางการค้า

สิ่งที่ประเทศไทยสามารถนำมาเป็นแนวคิดในการจัดทำนโยบายด้านการเกษตรในอนาคตได้ คือการทำการเกษตรแบบยั่งยืน ลดการใช้สารเคมีเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมและคุณภาพดินในระยะยาว ควรมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการผลิต โดยเฉพาะการเกษตรแม่นยำเพื่อประหยัดทรัพยากรและเพิ่มผลผลิต เน้นการผลิตสินค้าให้มีความปลอดภัยอาหาร (Food Safety) มีคุณภาพและคุณค่าทางโภชนาการสูง สินค้าที่ผลิตต้องเป็นไปตามความต้องการของผู้บริโภค มีระบบรักษาความเย็นตลอดห่วงโซ่การผลิต (Cold Chain) เพื่อรักษาความเย็นให้สินค้ามีคุณภาพสูงตั้งแต่ต้นจนถึงมือผู้บริโภค ควรปรับลดสัดส่วนการผลิตสินค้าเกษตรในปริมาณมากของประเทศลงเนื่องจากใช้ทรัพยากรมากในขณะที่จำหน่ายได้ในราคาต่ำ ในขณะที่เดียวกันควรให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาสินค้ามูลค่าสูงที่คุ้มค่ามากกว่าในการผลิต จำเป็นต้องยกระดับ สร้างสรรค์ และส่งเสริมภาพลักษณ์สินค้าเกษตรไทยให้อยู่ในระดับแนวหน้า มีเอกลักษณ์และเรื่องราวที่โดดเด่นโดยเฉพาะกระบวนการสร้างคุณค่าสินค้า กระบวนการผลิตและตัวสินค้าต้องได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากล รวมทั้งมีการพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับที่ทันสมัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค เกษตรกรต้องมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านวิธีการทำการเกษตรและการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีเครือข่าย ไม่ควรส่งเสริมให้ทำการเกษตรในรูปแบบเดิมอีกต่อไป ได้แก่ การปลูกพืชตามความเคยชิน ไม่มีการวิเคราะห์ตลาดหรือวางแผนการผลิตล่วงหน้าให้สอดคล้องกับสภาวะตลาด การใช้ปุ๋ยและสารเคมีเกินความจำเป็น การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและไม่คุ้มค่า การไม่ใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อมหรือการปรับปรุงฟื้นฟูคุณภาพดิน ฯลฯ หากภาครัฐไม่จัดทำนโยบายเพื่อพัฒนาการเกษตรของไทยให้เข้าสู่ยุคดิจิทัลและดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม การเกษตรไทยย่อมจะล่าหลังและไม่สามารถอยู่ในสถานะที่แข่งขันได้ในตลาดโลกอีกต่อไป

ที่มา: <http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook>
<http://www.agriculture.gov.au/abares/outlook/program>

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงแคนเบอร์รา
พฤษภาคม ๒๕๖๑